

БОРБА®

April 1876

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

May 1991

ВЪЧНА МУ ПАМЕТЪ

На 1 Май 1991 год. следъ дълго боледуване почина въ Торонто - Канада инженеръ

АНГЕЛЪ ГЪНДЕРСКИ

роденъ въ 1920 год. гр. Враца - България.

Покойниятъ още като ученикъ въ гимназията, 1942-43 год., влиза въ редоветъ на Националнитъ Легиони и бива единъ отъ най-активнитъ членове. Завършилъ гимназия отива да следва въ Чехословакия, където го заварва 9.9.1944 година. Той отказва да се върне въ комунистическа България и се включва въ анти-комунистическата емиграция. Присъствува лично на учредителното събрание на Б.Н.Ф. състояло се презъ Декемврий 1947 година въ Оберъ Менцингъ при Мюнхенъ, Германия, и е единъ отъ основателитъ на Организацията. Още на учредителното събрание Гъндерски бива избранъ въ управата на организацията, заедно съ д-ръ Иванъ Дочевъ, и отъ тогава до смъртта си винаги е билъ членъ на управата, подпредседателъ, замѣстникъ председателъ и членъ на Президиума. Той винаги е работилъ най-самоотвержено, неуморно и всеотдайно за освободителното дѣло. Гъндерски бѣ награденъ за заслугитъ му съ Златниятъ Орденъ на Б.Н.Ф. Той се ползуваше съ всеобщо уважение и неговата дейность, презъ всичкитъ десетки години, бѣше образецъ за достойна служба на народъ и Родина.

Смъртта на Ангелъ Гъндерски е голъма загуба на Б.Н.Ф. и за освободителното дѣло. Неговата мечта бѣше да види единъ день България отново свободна. Съдбата му отреди да види само началото, първитъ лѣчи за свободата на Българския хоризонтъ, но той се раздѣли съ насъ съ вѣрата, това той го каза нѣколко дни преди смъртта си, че ние ще продължимъ борбата до край и ще извоюваме победата - той може да бѣде сигуренъ, че това ще се сбъдне.

Погребението на Ангелъ Гъндерски се извърши по най-тържественъ начинъ на 4 Май 1991 г. Опѣлото стана въ погребалната къща Вардъ въ Винстонъ - Торонто. Присъствуваха повече от 200 приятели и почитатели, между които личаха представителитъ на клоноветъ на Б.Н.Ф. отъ Торонто, Ню Йоркъ, Бѣфало, Охайо, Ниагара Фалсъ и др.

Опѣлото се извърши отъ свещеницитъ Тодоръ Гроздановъ и Веселинъ Ивановъ Арнаудовъ. Почетния Председателъ на Б.Н.Ф. д-ръ Иванъ Дочевъ държа прочувствено слово и на раздѣла закичи покойника съ значката на БНФ въ знакъ, че физическата раздѣла не разрушава духовната връзка между насъ. Името на Ангелъ Гъндерски, заяви д-ръ Дочевъ ще бѣде записано съ свѣтли букви въ страницитъ отъ историята на антикомунистическата борба за свободата на България.

На гробищата присъствуваха също надъ 200 души. На гроба бѣ прочетена заупокойна молитва отъ свещеницитъ и се раздаде жито за Богъ да прости.

По желание на г-жа Гъндерска, вмѣсто цвѣтя, клоноветъ на БНФ, както и отдѣлнитъ дейци, направиха дарения за сп. Борба, въ честь на покойника.

Ангелъ Гъндерски остави незаличима следа. Той мъчно ще може да бѣде замѣстенъ въ редицитъ на борцитъ за свобода. Неговия примѣръ за достойно изпълненъ дългъ, ще остане пѣтеводителъ за тия които ще продължатъ борбата.

Богъ да го прости и вѣчна да бѣде паметта му !

Б.Н.Ф.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 40, брой 2

Книжка сто и седма

Май 1991

**Изборитъ презъ 1991 година въ България -
края на комунизъма!**

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Ние познаваме комунизъма много добре и много отдавна. Още въ 1930-1931 г. когато комунистите въ България, инструктирани и субсидирани отъ Москва (Третия Интернационал съ главенъ секретаръ Георги Димитровъ) предприеха опити да комунизиратъ българската младежъ, още тогава ние, ученици въ гимназиитъ и студенти въ университетитъ, нададохме тревога за приближаващата се опасностъ и излъзохме въ първата редица на борбата срещу тази опасностъ.

Срещу идеологията на марксизъма и комунизъма ние противопоставихме идеологията на национализъма, любовъ къмъ Родината, свобода и демокрация. Борбата бѣше тежка, но ние победихме тогава - комунизъмътъ бѣ сразенъ! Българската младежъ бѣ спасена. По-късно, обаче, събитията презъ Втората Свѣтвна Война, се развиха неблагоприятно за насъ и, като резултатъ на това, Съветската Червена армия нахлу въ България, окупира страната и отъ Москва назначиха въ София комунистическо правителство отъ 9 септемврий 1944 година.

Никога комунистите неможеха да взематъ властѣта въ България по демократиченъ пътъ

Комунистическото правителство, нѣмайки подкрепа въ никоя срѣда отъ българския народъ, за да се задържи на властъ, залѣ страната въ кръвъ - жестокъ тероръ, лагери, затвори, екзекуции. Десетки и десетки

хиляди български граждани станаха жертва. Българскиятъ народъ бѣ преобърнатъ въ безправенъ робъ!

Не сме ние, емигрантитъ, които ще кажемъ на българския народъ какво представлява комунизъма. Нашиятъ народъ го срещна лице срещу лице, той го изпита на плещитъ си. Безбройнитъ безименни масови гробове по цѣлата страна, катастрофалното положение на икономиката, опустошението на работната земя и на горитъ, замърсяването на рѣкитъ и въздуха сѣ неоторими основания за отричане комунизъма за винаги, както идеология и система за управление.

Българскиятъ народъ въ душата си мрази комунистическитъ управници и комунизъма. Той жадува да се освободи, отвѣтре отъ тѣхъ. Но... ние знаемъ, че презъ време на комунистическия режимъ въ България гражданитъ, за да могатъ да прослѣдствуватъ, трѣбваше да мълчатъ и търпятъ, трѣбваше да маршируватъ и викатъ ура, трѣбваше да изпълняватъ даденитъ имъ заповѣди и мнозина да станатъ дори и членове на комунистическата партия. Въ противенъ случай нѣмаше да иматъ работа, нѣмаше да иматъ купони за храна, нѣмаше да може децата имъ да ходятъ на училище, нѣмаше да могатъ въобще да преживѣятъ, щѣха да бждатъ тормозени, преследвани, тероризирани и наказвани до смъртъ. Ние знаемъ това! Никой отъ нашитъ граждани нѣма да бжде преследванъ или наказанъ за това, тъй като нѣмаше ни-

